

شنبه ۲۷ آذر ماه ۱۴۰۰ • ۱۴۴۳ جمادی الاول ۱۳ • 18 Dec 2021

نگاهی به رسانه ها

بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه ها

تعداد کل محتوا : ۱۰

روزنامه

۱۰

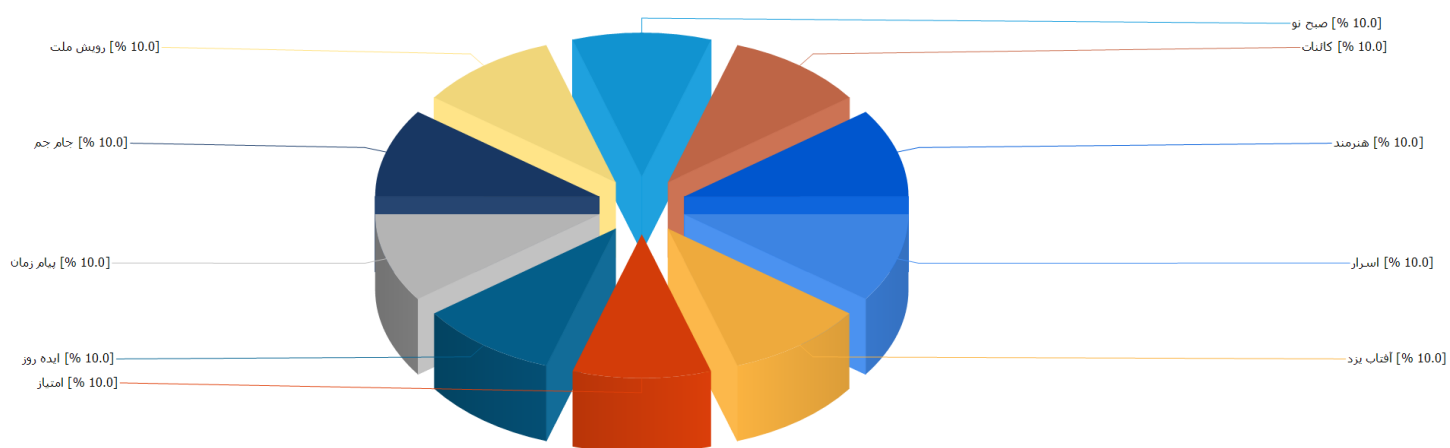
روزنامه: 100.00 %

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تاثیر در رسانه های مکتوب

ردیف	نام منبع	فراوانی	درصد فراوانی
۱	اسرار	۱	۱۰/۰
۲	آفتاب یزد	۱	۱۰/۰
۳	امتیاز	۱	۱۰/۰
۴	ایده روز	۱	۱۰/۰
۵	پیام زمان	۱	۱۰/۰
۶	جام جم	۱	۱۰/۰
۷	رویش ملت	۱	۱۰/۰
۸	صبح نو	۱	۱۰/۰
۹	کائنات	۱	۱۰/۰
۱۰	هنرمند	۱	۱۰/۰
جمع کل		۱۰	۱۰۰

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	«همه چیز می گذرد تو نمی گذاری» در «ملک»	آفتاب یزد
۸	حمایت خانه تئاتر از خانه موسیقی در موضوع «ورود ساز»	اسرار
۹	هیأت داوران نهایی و منتقدان جشنواره قصه گویی معرفی شدند	امتیاز
۱۰	کارت واکسیناسیون برای حضور در تئاتر الزامی شود	ایده روز
۱۱	بازیگر زخم کاری به روی صحنه تئاتر می رود	پیام زمان
۱۲	عل یسلیمانی با خاموشان روی صحنه است	جام جم
۱۳	پانزدهمین جشنواره سراسری تئاتر رضوی برگزار می شود	رویش ملت
۱۴	در محیط تئاتر، کرونا را فراموش می کنم!	صبح نو
۱۵	امکانات تئاتر متناسب با ظرفیت ها و تعداد هنرمندان نیست	هنرمند
۱۶	حمایت خانه تئاتر از خانه موسیقی در موضوع «ورود ساز»	کائنات

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

«همه چیز می گذرد تو نمی گذری» در «ملک»

نمایش «همه چیز می گذرد تو نمی گذری» نوشته محمد چرم شیر به کارگردانی رضا بهرامی از ۲۲ آذر ماه ساعت ۱۷:۳۰ در تماشخانه ملک روی صحنه است. رضا بهرامی بازیگر و کارگردان تئاتر درباره انتخاب این نمایشنامه به منظور اجرا گفت: سال ۱۳۹۳ این نمایش را با بازی رضا بهبودی تماشا کردم و زمانی که نمایشنامه را خواندم، مونولوگ عجیب، فضای ابزورد و فانتزی خاص این اثر، نظرم را جلب کرد و واگوییهای ذهنی که هر کدام از آنها در جامعه امروز به چشم می خورد، مرا بر آن داشت تا تصمیم به اجرای آن بگیرم. او در ادامه افزود: مونولوگهای این اثر توسط یک بازیگر اجرا می شود اما از آنجا که نمی خواستم با این کار نمایش شبیه کار قبلی ام باشد، تصمیم گرفتم از ۶ بازیگر در نمایش بهره ببرم که انگار یک نفر هستند و کل جامعه را در برمی گیرند. این بازیگر تئاتر درباره موضوع و مضمون نمایش «همه چیز می گذرد تو نمی گذری» عنوان کرد: نمایش فضایی ابزورد دارد و از این روی هر شخص برداشت آزاد خود را از این اثر دارد. برداشت ذهنی من از این نمایش این است که فرد نابینایی که می تواند نمادی از هر یک از افراد جامعه باشد سمبل شخصی است که به آمال و آرزوهایش نرسیده و در تنهایی خود غرق شده و نیاز به هم کلامی با دیگران دارد و این اتفاق نمی افتد. به گزارش هنرآنلاین، بهرامی درباره ویژگی های این نمایش گفت: واگوییهای این نمایش زنگ خطری است برای آینده ای که انسان هایش هر روز به سمت تنهایی گرایش می یابند و این تنهایی ناخودآگاه آنها را زمین گیر می کند. این زنگ خطر شاید تلنگر و زنگ خطری برای آینده باشد.

تاریخ انتشار: شنبه ۲۷ آذر ماه ۱۴۰۰ * ۱۰:۴۰

حمایت خانه تئاتر از خانه موسیقی در موضوع «ورود ساز»

خانه تئاتر در حمایت از سخنان اخیر رئیس هیات مدیره خانه موسیقی درباره ورود ساز بیانیه داد. به تازگی داریوش پیر نیاکان، رئیس هیات مدیره خانه موسیقی واکنش شدیدی نسبت به سخنان یکی از نمایندگان مجلس که خواستار ممنوعیت ورود ساز به کشور شده بود، نشان داد و خانه تئاتر نیز با انتشار بیانیه ای، از هنرمندان موسیقی حمایت کرد. بخش هایی از این بیانیه که نسخه ای از آن از سوی روابط عمومی خانه تئاتر در اختیار ایسنا قرار گرفته، بدین شرح است:

«هر دم از این باغ بری می‌رسد...»

روزگار غریبی است نازنین گویی قرار نیست در این مُلک برای لحظه‌ای آرامش داشته باشیم. برای پیش پا افتاده‌ترین حقوق انسانی و حیاتی‌مان باید تا حد مرگ با زمین بجنگیم، با آسمان بجنگیم، با گذشتگان بجنگیم، با آیندگان بجنگیم، با خویشان بجنگیم، با بیگانگان بجنگیم، با دوستان بجنگیم، با مسئولان بجنگیم... چه قدر جنگ؟ کمی هم صلح...

آقایان و خانم‌های مجلس‌نشین، لطفا صلح پیشه کنید! مردمان این مملکت، محکومان تاریخ نیستند، آنان خان‌ومان شما هستند، آنان به درست یا اشتباه شما را انتخاب کرده تا به آسایش و رفاه‌شان فکر کنید؛ نه این‌که با سخنان بی‌هوده و ناثواب، خُرده آرامشی اگر دارند را بر هم بزنید... تئاتر و هنر نمایش، موسیقی را نه یکی از ارکان خود، که آن را قلب و وجود خود می‌داند. ما هنرمندان تئاتر هم‌چون گذشته با موسیقی زندگی می‌کنیم، به دنبال سازهای موسیقی خواهیم بود، و هم‌چون هنرمندان بزرگ عرصه‌ی موسیقی، سینما، نقاشی، مجسمه‌سازی، معماری، هنرهای تجسمی، و بزرگان ادب و شعر و داستان نه تنها از خانه و کاشانه‌ی خویش نخواهیم رفت...

خانه موسیقی ایران

تاریخ انتشار: شنبه ۲۷ آذر ماه ۱۴۰۰ * ۱۰:۴۰

در سه بخش ملی، بین الملل و آیینی سستی؛

هیات داوران نهایی و منتقدان جشنواره قصه گویی معرفی شدند

را در روز ۲۷ آذر داوران می کنند و اردشیر صالح پور نویسنده، پژوهشگر، کارگردان و مدرس تئاتر، بهاره جهان دوست نقال، مجری و مدرس شاهنامه خوانی و علی خانجانی نویسنده و صاحب نظر در عرصه قصه گویی منتقدان این بخش هستند.

مریم سعادت بازیگر، عروسک گردان و مجری، محمد مسلمی کارگردان و بازیگر برنامه های تلویزیونی و مصطفی رحمان دوست نویسنده و شاعر کتاب های کودک و نوجوان داوران آثار بخش «ملی» را در روزهای ۲۸ و ۲۹ آذر برعهده دارند. حامد زحمتکش بازیگر و کارگردان تئاتر کودک و نوجوان و سعید مجیدی مدرس صداسازی و

فنیان به عنوان منتقد، این بخش را همراهی می کنند.

۴۰ قصه گو در بخش «بین الملل»، ۱۱ قصه گو در بخش «آیینی سستی» و ۲۶ قصه گو در بخش «ملی» داوران می شوند.

همچنین ۴ قصه گو برگزیده به اجرای قصه های خود با زبان اشاره برای کودکان و نوجوانان ناشنوا می پردازند.

بیست و سومین جشنواره بین المللی قصه گویی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به دبیری محمد گودرزی دهریزی از ۲۵ تا ۳۰ آذر ۱۴۰۰ در مرکز آفرینش های فرهنگی هنری کانون واقع در خیابان حجاب تهران برگزار خواهد شد.

و ۲۶ آذر ۱۴۰۰ انجام می دهند. همچنین سعید حسام پور رئیس مرکز مطالعات ادبیات کودک و نوجوان دانشگاه شیراز و سعید مجیدی مدرس صداسازی و فنیان و مشاور علمی جشنواره، منتقدان این بخش هستند.

منتقدان معرفی شده، طی روزهای برگزاری جشنواره در نشست های ویژه ای اجرای قصه گویان منتخب جشنواره را نقد و بررسی می کنند.

بر اساس این گزارش محمدرضا یوسفی نویسنده و نظریه پرداز ادبیات کودک و نوجوان، داوود فتحعلی بیگی پیشکسوت عرصه تئاتر، سینما و تلویزیون و مرشد مهدی چایانی هنرمند و نقال پیشکسوت، آثار بخش «آیینی سستی»

هیات داوران نهایی و منتقدان بخش های «بین الملل»، «آیینی سستی» و «ملی» جشنواره بین المللی قصه گویی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان معرفی شدند.

اسامی هیات داوران نهایی و منتقدان بخش های «بین الملل»، «آیینی سستی» و «ملی» بیست و سومین جشنواره بین المللی قصه گویی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان اعلام شد.

سارا قصیر بازیگر، کارگردان و قصه گو لبنانی، گیتی خامنه مجری و گوینده باسابقه برنامه های تلویزیونی کودک و منصور ضابطیان روزنامه نگار، کارگردان و تهیه کننده و مجری رادیو و تلویزیون داوران آثار بخش «بین الملل» را در روزهای ۲۵

کارت واکسیناسیون برای حضور در تئاتر الزامی شود

لبخند بدیعی که این روزها نمایش «آسانسور نداره» را اجرا می کند، لذت تماشاگر را مهم ترین دغدغه خود می داند. این کارگردان جوان تئاتر از دلایل اجرای دوباره این اثر نمایشی و بازگرداندن اعتماد تماشاگران برای حضور در سالن های تئاتر می گوید و امیدوار است که آرایه کارت واکسن کرونا برای ورود به سالن های تئاتر الزامی شود. بدیعی در آغاز درباره اقبال تماشاگران به نمایش های کمدی بویژه در روزگار پرتنش امروز توضیح می دهد: همین که در جامعه امروز ما تماشاگر، ساعتی از دغدغه های روز دور شود و حال خوبی به او دست بدهد، اتفاقی است خوشایند و از این جهت همیشه نمایش های کمدی مورد توجه بوده اند ولی نمایش من کاری است ابزورد که در پس آن نقدی به جهان معاصر می شود. او ادامه می دهد: نمایش ما دغدغه های این روزهای تماشاگران را به نمایش می گذارد ولی این نقد طوری مطرح می شود که به جای گریه، خنده ایجاد می کند و همین سبب می شود تماشاگر از کار لذت ببرد و مهم ترین دلمشغولی من لذت تماشاگر است.

بازیگر زخم کاری به روی صحنه تئاتر می رود

نمایش «روغن کنجد»، با نویسندگی ایمان صدیق، کارگردانی آرمان شهبازی و تهیه کنندگی سعید چنگیزیان، از نخستین روز دی، در تماشاخانه سپند، روی صحنه می رود. مهدی صناعتی (سعید چنگیزیان)، صبا گرگین پور، دلسا کریم زاده، امیر شاه علی، ابوالفضل وزیری، سید عماد حسینی، پرسا مقدس و دیبا دهقانی، بازیگران این نمایش ۶۵ دقیقه ای هستند. در این نمایش

می بینیم: «یک زوج فرهنگی با پدر پیر خود زندگی می کنند و با وجود فشارهای صاحبخانه، عجله ای برای تخلیه خانه ندارند. صاحبخانه در تلاش است تا ملک خود را به مستاجر جدید اجاره دهد و این پریشانی با رسیدن نقاش و کارگر او به اوج می رسد...»

پیش فروش نمایش «روغن کنجد» که از اول دی، ساعت ۲۱ روی صحنه می رود، از روز چهارشنبه، ۲۴ آذر، آغاز می شود.

علی سلیمانی با خاموشان روی صحنه است

علی سلیمانی پیش از آن که به کرونا مبتلا شود، پیش از آن که کارش به بیمارستان بکشد و برای همیشه از کنار ما برود، مهر و آبان سال ۹۸ در تماشاخانه مهر حوزه هنری نمایشی به نام خاموشان را به صحنه برده بود. او طراح، کارگردان و نیز یکی از بازیگران این نمایش بود. حالا بعد از درگذشت علی سلیمانی بار دیگر این نمایش به صحنه رفته است و همچنان علی سلیمانی در فهرست بازیگران قرار دارد؛ ماجرا از این قرار است که حالا در نبود علی سلیمانی، همسرش سهیلا جوادی و دخترش سبا سلیمانی همت کرده اند و این نمایش را به صحنه برده اند، به جای علی سلیمانی، تصاویر او در این نمایش پخش می شود تا یادش زنده و نامش بار دیگر گرامی داشته شود.

نمایش خاموشان درباره پیاده روی اربعین است و در خلاصه داستان نمایش آمده است: خانواده ای هر کدام برای رسیدن به خواسته های شخصی پا در مسیر پیاده اربعین می گذارند اما هیچ چیز مثل تصور آنها نمی گذرد.

نمایش خاموشان هر شب ساعت ۱۸ و ۳۰ دقیقه در تماشاخانه سنگلج به صحنه می رود. سبا سلیمانی متن را نوشته، سهیلا جوادی آن را کارگردانی کرده و البته همچنان نام علی سلیمانی به عنوان کارگردان نمایش هم ذکر می شود. علیرضا ناصحی، حسین میرزاییان، سهیلا جوادی، مسعود انعامی، سبا سلیمانی، داوود سلیمانی نیز بازیگران این نمایش هستند. اجرای خاموشان تا ۲۱ دی ماه ادامه دارد و از جمله عوامل آن می توان به مجری طرح: سهیلا جوادی، موسیقی و آهنگساز: عباس تقی آبادی اشاره کرد.

تاریخ انتشار: شنبه ۲۷ آذر ماه ۱۴۰۰ * ۱۰:۴۰

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی آذربایجان شرقی:

پانزدهمین جشنواره سراسری تئاتر رضوی برگزار می شود

بر اخلاق رضوی، پرداختن به مفاهیم عالی به فرهنگ رضوی با نگاه به مصادیق اجتماعی، نگاه به جایگاه پایتخت تشییع جهان اسلام (تبریز)، سیره امام رضا (ع) در اشعار شعرا و نگاه عرفا و ادبای ایران به خصوص آذربایجان است. او اظهار داشت: علاقه مندان می توانند تا دهم بهمن ماه جاری جهت ثبت نام و اطلاع رسانی و ارسال اثر از طریق تارنمای شمس تپس به نشانی: portal.shamstos.ir و shamstos.ir اقدام کنند و ثبت نام و اخذ کد رهگیری از طریق سامانه و ارسال آثار بخش نمایشنامه نویسی از طریق همان سامانه و آثار صحنه ای به صورت DVD از طریق پست انجام می شود. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی آذربایجان شرقی گفت: گروه های متقاضی باید پنج نسخه لوح فشرده اثر خود را در قالب DVD به همراه سوابق هنری کارگردان و گروه نمایشی و فرم تکمیل شده به دبیرخانه جشنواره ارسال کنند و نمایش هایی که در ادوار گذشته حضور داشته اند با همان کارگردان و گروه اجرایی نمی توانند در این دوره حضور داشته باشند. ناظمی افزود: به آثار راه یافته به بخش مسابقه با نظر هیأت انتخاب تا سقف ۱۰۰ میلیون ریال کمک هزینه حضور در جشنواره تعلق می گیرد و ارسال مجوز کتبی نویسنده الزامی بوده و هر کارگردان فقط با یک اثر می تواند در این بخش شرکت کند.

جامعه و تمرکززدایی از فعالیت های وزارت متبوع و توزیع عادلانه فرصت ها و امکانات در سطح کشور از دیگر اهداف این جشنواره است. ناظمی، ادامه داد: محورهای این جشنواره شامل سبک زندگی و سیره امام رضا (ع)، رفتار اجتماعی مبتنی بر الگوگیری از سیره امام رضا (ع)، توصیه و تأکید

اثمه معصومان (ع) به ویژه حضرت امام رضا (ع) و کیفی سازی و ارتقاء بخشی برنامه های موضوعی جشنواره بین المللی امام رضا (ع) را از مهم ترین اهداف این جشنواره اعلام کرد. او یادآوری کرد: عرضه گسترده آثار برای بهره مندی عموم مردم به منظور گسترش فرهنگ رضوی و معنویت در

مدیرکل فرهنگ ارشاد اسلامی آذربایجان شرقی گفت: پانزدهمین دوره جشنواره سراسری تئاتر رضوی در راستای مجموعه برنامه های نوزدهمین دوره جشنواره بین المللی امام رضا (ع)، امسال در این استان برگزار می شود. به گزارش ایرنا، سید قاسم ناظمی با اشاره به اینکه فراخوان شرکت در این جشنواره منتشر شده است، افزود: جشنواره ملی تئاتر رضوی به منظور تولید متون و آثار نمایشی فاخر دینی، آیینی و کشف استعداد های نو و تازه ای در این حوزه طراحی و اجرا می شود. او با اشاره به فرمایشات رهبر انقلاب مبنی بر بهره مندی از قالب هنر برای ماندگار کردن اندیشه ها و آموزه های اهل بیت (ع) و با توجه به ظرفیت اثرگذاری نمایش و ایجاد بستر مناسب در جهت اشاعه هنرهای آیینی و دینی، اظهار داشت: امید است این جشنواره بتواند منشأ تأثیرگذاری در ارتقا و گسترش روزافزون فرهنگ اسلامی و معنویت شود. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی آذربایجان شرقی با تأکید بر تولید کیفی و محتوایی آثار نمایشی مطابق با شأن و ساحت مقدس رضوی و پرهیز از موضوعات کلیشه ای، گفت: علاقه مندان جهت شرکت در این جشنواره آثار خود را به دبیرخانه ارسال کنند. ناظمی، گسترش فرهنگ رضوی با الهام از سیره، سخنان و آموزه های حضرت امام رضا (ع) و توسعه فعالیت های مرتبط با سیره

تاریخ انتشار: شنبه ۲۷ آذر ماه ۱۴۰۰ * ۱۰:۴۰

گفت و گوی «صبح نو» با بازیگر نمایش «خلوت بی همایون»

در محیط تئاتر، کرونا را فراموش می کنم!

احمد رضا حجازی

ژاکلین آواره، بازیگر توانمندی است که بیش از دوهفته در حیطه بازیگری فعال بوده و تاکنون نقش های ماندگار و موثقی را اجرا کرده اما چنانکه شایسته است هنوز به قدر کافی دیده نشده است. گرچه آواره در عرصه تئاتر کاملاً مشهور است و کمتر کسی است که او را به عنوان یکی از کاربلدترین بازیگران هنر نمایش شناسد ولی در عرصه سینما و تلویزیون، به رغم تجربه های خوبی که در همکاری با بهترین کارگردانان مدیوم تصویر داشته، انگار هنوز راهی طولانی تا هدف نهایی اش دارد. آواره که مدرک لیسانس ادبیات نمایشی از دانشگاه آزاد ارک و فوق لیسانس نمایش دارد، بازیگری را با حضور در سریال «عباسقلی خان دوم» از سال ۸۲ شروع کرد و با مجموعه «دارا و سارا» ادامه داد. فیلم سینمایی «زنگ» در سال ۸۵، نخستین تجربه جدی او در سینما بود. از مجموعه های تلویزیونی او می توان به «سیر تایباد»، «قهر و آشتی»، «محکومین» و «شاید برای شما هم اتفاق بیفتد» اشاره کرد. همچنین در سینما فیلم هایی نظیر «حزیر»، «آتش بازی»، «دهلیز» و «عملیات مهدکودک» را بازی کرده است. این روزها آواره پس از دو سال دوری از صحنه، با نمایش «خلوت بی همایون» به کارگردانی علی زکائی به عرصه تئاتر برگشته است. به این بهانه گفت و گویی درباره بازیگری در سه مدیوم تئاتر، سینما و تلویزیون با او داشته ایم.

شما به عنوان یکی از پراگرتین بازیگران تئاتر، دو سال از صحنه دور بودید. دلیل این دوری، کرونا بود یا علت دیگری داشت؟

من بعد از دو سال و نیم به تئاتر برگشتم که مهم ترین دلیلش کرونا بود، چون من اصولاً صحنه فاصله نمی گیرم. کمی پیش از شیوع کرونا هم داور جشن بازیگر بودم و باید یک سال وقت بیشتری می گذاشتم و کارهایم دیدم. از طرفی، حضور در کارهای تصویر زیاد شده بود اما من هیچ وقت تئاتر را به خاطر کار تصویر، کنار نمی گذارم. با این حال وقتی می خواستم دوباره به صحنه برگردم و پیشنهادهای خیلی خوبی هم دریافت کرده بودم، مواجه شدیم با کرونا و کارها کسل شد. در دوره کرونا هم دوسه مورد پیشنهادهای متفاوت داشتم ولی تامی خواستم به اجرا برسیسم، دستور تعطیلی سالن ها داده می شد! اما حالا دیگر اولین پیشنهاد جدی تئاتر که مطرح شد، پذیرفتم. گرچه ضمن احترام به نویسنده نمایشنامه، از ابتدا احساس می کردم متن «خلوت بی همایون»، چیزی کم دارد. با این حال برایم مهم نبود چون واقعی خواستم کار کنم.

از نقش تان در نمایش «خلوت بی همایون» بگویید و اینکه درباره چالش هایی که با من داشتید، در پروسه تمرین پیشنهادی برای رفع شان به نویسنده و کارگردان ندادید؟ من نقش «حزیر خاتون» را بازی می کنم که سوگلی قدیمی شاه است و با سوگلی جدیدش بازی های دارد. درواقع شخصیت منفی نمایش هستم. با نقش خودم مشکلی نداشتم. پیشنهادی هم به نویسنده و کارگردان ندم، چون بلد نیستم. احساس می کنم متن مشکلی دارد اما راه حلش را نمی دانم. من فقط یک پیشنهاد در راستای کارگردانی به آقای زکائی دادم که باین کار قرار بود یک نریشن پیش شود ولی به ایشان گفتم شما سینما گری، بازیگر، ایده امدادی شما هم در کار باشد، به جای آن فیلم بسازید که استقبال کردند و این کار انجام شد.

درشت هیکل! ولی این انتخاب آقای زکائی بود و جواب داد. با وجودی که این نقش را می توانست یک بازیگر لاغر با توانایی های خودش بازی کند، من فکر می کنم ویژگی های ظاهری و فیزیکی بیشتر در ندان نقش تاثیر دارد تا دادن نقش ایک با آقای بهمن فرمان آرا و رضا کیانیان به نمایش «خرده خانم» کیومرث پور احمد. آمدند و بعد با من تماس گرفتند و برای بازی در فیلم «دل می خواد» به من پیشنهاد دادند. از خوشحالی در پوست خود نمی گنجیدم. رفتم و آقای میرکیانی (گریمر) چهره ام را دیدند و آن موقع فهمیدم چه موقعیت هایی را به دلیل اینکه چهره و فیزیکم با هم متفاوت اند، از دست داده ام. یعنی چهره ام خیلی جوان تر از سنم به نظر می رسد. درحالی که فیزیکم، فیزیک دختر ۲۶ ساله نیست ولی قیافه ام را می توانند به نقش های ۲۶ ساله، ۳۰ ساله و ۴۰ ساله تبدیل کنند.

غیر از ظاهر تان که می تواند یکی از فاکتورهای اصلی

کارگردانان برای انتخاب شما باشد، خود تان به عنوان یک بازیگر باتجربه و تحصیل کرده در این رشته، معمولاً بر چه مبنایی پیشنهادهای بازی را می پذیرید یا رد می کنید؟ در فضای تئاتر، نیاز زمانی مشخصاً گروه و نویسنده و کارگردان خیلی مهم بودند. از یک جایی که دیگر احساس کردم «ژاکلین آواره» در تئاتر، «ژاکلین آواره» است، در انتخاب هایم سختگیری را کنار

گذاشتم. یک دلیلش برمی گشت به مادیات، دست کم با گروه هایی که من نیاز به اسم شان نداشتم. آدم همیشه به تجربه نیاز دارد و همیشه می آموزد، حتی از نوپاها و تازه کارها. ولی یک تجربه خیلی جالب در همین رابطه داشتم. نمایشی در عمارت نوفل لوشاتو داشتم به نام «یک سید فحش برای شمس خانوم» که تهیه کننده اش (آرمان نادری) که بازیگر کار هم بود، گفت دوست دارم بازیگر مقابلم آدم باتجربه ای باشد اما این کار اول من است. قرار بود آنجا یک نقش پنج دقیقه ای داشته باشم. ایشان لطف داشتند و می خواستند کنار اسم شان، اسم من هم باشد. در تمرین ها، نقش کوتاه من به قدری زیاد شد که کل کار شد من! فقط در ۶ روز تمرین، خیلی نمایش خوبی شد. باور کنید خیلی دوست دارم آن را دوباره اجرا بروم. من بدون تغییر گریم و لباس، که مثلاً نشان این با چادر و روسری یک بنگاه می گرد است! فکر می کنم اگر بهترین کارگردانان تئاتر کار می کردند، این فرصت ایجاد نمی شد. یعنی این غرور را ندارم که نباید بازیگر کار کنم. بعد از آن اتفاق، دلم برای پذیرش نقش بزرگ تر شده است. می گویم جایی که فکر نمی کنی، شاید قدرت مانور، تجربه بیشتر و اتفاق بهتر آنجاست که می افتد. به این خاطر، حالا دیگه وقتی پیشنهادی می شود، اگر با زمانم جور نشود و مشکلی برای اجرا نداشته باشم،

قبول می کنم. به هر حال این شغل من است.

در تئاتر شما را بر مبنای تجربه و توانمندی های تان انتخاب می کنند. در سینما و تلویزیون روال چگونه است؟ آنجا هم انتخاب می شوید یا شما فیلمنامه ها را می خوانید و انتخاب می کنید؟

در آن فضا هم اول انتخاب می شوند اما بعضی ها خیلی کم لطف اند و می گویند «اگر می خواستیم این قدر پول بدیم، چرا بازیگر تئاتر آوردیم؟» با نقش هایی را به ما می دهند که بازیگران تصویر بازی نمی کنند. به هر حال بازیگران تئاتر، بازیگران خوبی اند ولی در سینما و تلویزیون، می خواهند کار خوب بگیرند با مبلغ کمتر! از این رو سختگیری ام در کار تصویر بیشتر است. من تجربه خوب اماتخی داشتم در فیلم «دهلیز» (بهروز شعبانی)، آنجا اسکانس برپا می شد، من اسکانس های معمولی به نظرم پلان های خیلی خوبی بود. آن موقع به همسرم گفتم دهلیز اولین کار آقای شعبانی است ولی کاربلد است ولی بعد دیدم در کل فیلم، حضور من به یک دقیقه نمی رسد! آن هم یک نیم رخ و صداست. مبلغی هم که برای بازی پرداخت کردند، خیلی کم بود. وقتی گفتم مبلغ کم است، گفتند: نه، نه، نه! عرض ببینید چه نقشی به شما داده ایم! آنجا از خودم پرسیدم چرا سینمایی ها با ما صادق نیستند؟ وقتی می خواهند از نظر مالی راضی مان بکنند، وعده های تو خالی می دهند. بعد از تجربه دهلیز، سخت گیر شدم. گفتم باید نقشم خوب باشد یا گروه تولید و کارگردان آن قدر خوب باشند که برای من اسم و اعتبار داشته باشد. اگر این ها هم نباشد، چیزی که من خیلی با آن مشکل دارم، تیتراژ فیلم است! اسم ماردر تیتراژ آخر می آورند! خوب شما بازیگری را آورده اید که فوق لیسانس نمایش است و ۲۸ سال در این عرصه کار کرده است. بعد اسمش را در تیتراژ نمی آورید؟ می گویند «نمی شود اسم همه را در تیتراژ بیاوریم». من نمی دانم معنی همه چیست؟ اما تئاتر ها همیشه باید در کارهای تصویر این دغدغه ها را داشته باشیم که پول مان را چطور می دهند؟ با نقش مان چه کار می کنند؟ آیا پیش می شود یا نمی شود؟ خوشبختانه در تئاتر نمی توانند این کارها را بکنند. جالب تر برعکس این قضیه است، یعنی وقتی سینمایی ها به تئاتر می آیند، باید اسم شان درشت آن بالا باشد. سردر سالن را برمی دارند که اسم بازیگر را بنویسند! منم ملاک ها چیست! ولی اگر مثلاً در گروه ما یک بازیگر کم تجربه تصویر حضور داشته باشد، حتماً اسمش از ما جلوتر است. ضمن اینکه گریز از سینمای ما، خوشدان تئاتری بوده است. منی درام این نکته فراموش می شود. من سال ۸۹ در یک کار تصویر فهمیدم چه قدر بازیگران سینما را زود دارند باید تئاتر کار کنند! تازه آن موقع هنوز منم نبود سینمایی ها به تئاتر بنشیند. اصلاً فکر نمی کردم بازی در تئاتر جزو آرزوهای سینمایی ها باشد.

در دهه ۹۰ شمادر عرصه سینما بسیار پرکار بودید و در فیلم هایی مثل «عملیات مهدکودک» (فرزاد آقایی)، «دهلیز» (بهروز شعبانی)، «حزیر» (فرهاد پهلوان)، «آتش بازی» (بهمن گودرزی)، «بازی داشتید این پرکاری شما را از فضای تئاتر دور نکرده بود؟

نه، همزمان در تئاتر هم مشغول بودم. من غیر از دو سال کرونایی، هیچ وقت در تئاتر بیکار نبودم ولی حالا که فیلم «حزیر» را شاره، درمورد آن هم که تجربه خیلی خوبی بود، گله ای دارم. آن فیلم برایم خیلی مهم بود و فکر می کردم یک سوگلی پرش در کارهای تصویر است، چون نقش اول فیلم سینمایی بود. میبای کل کار، شخصیت «حزیر» بود که من بازی می کردم و می توانست اتفاق بزرگی برایم باشد اما اگرانش هم زمان شد با فیلم «سلام بهمنی». سالن های سینما، فیلم ما را پخش نمی کردند و اختصاص می دادند به آن فیلم. چون مخاطب می خواست آن را ببیند! در صورتی که «حزیر» می توانست فیلم تاثیرگذار و خوبی باشد. آن فیلم فکر خوبی داشت، اینکه جامعه با چاقی چه برخورد ناشایستی دارد. موضوع فیلم درباره دختری بود که از هر طرف خوب است و فقط چاق است! انتحیمات و زیربایی دارد. اخلاق و توانمندی در کارش خوب است اما ببینید جامعه او را به یکجایی رساند. من این سالها از نزدیک دیدم که بعد از فیلم «حزیر»، با آدم هایی آشنا شدم که وزن های بالا داشتند. دختری را دیدم که به خاطر وزنش، چهار سال از خانه بیرون نیامده بود! واقعاً این چه جامعه ای است که ما داریم؟ آن موقع می خواستم نمایشی با این موضوع کار کنم که نشانداز برنامه های آینده من حذف نشده است. می خواهم آن را در بهترین موقعیت کار کنم که بهترین بازخورد داشته باشد.

قادر آشنا در آیین اختتامیه سی و سومین جشنواره تئاتر استان زنجان:

امکانات تئاتر متناسب با ظرفیت ها و تعداد هنرمندان نیست

آیین اختتامیه سی و سومین جشنواره تئاتر استان زنجان ساعت ۱۷:۳۰ روز چهارشنبه ۱۴۰۰ در تالار هنر فرهنگسرای امام خمینی (ره) زنجان با حضور مسئولین کشوری و استانی برگزار شد. در ابتدای برنامه نورالله صفیلو قاری قرآن با تلاوت آیاتی از کلام الله مجید زینت بخش مراسم افتتاحیه شد. سپس از آن سرود ملی جمهوری اسلامی ایران در سالن طنین انداز شد. در ادامه برنامه محمدریغ احمدخانی مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی و دبیر سی و سومین جشنواره تئاتر استان زنجان برای عرض خوشامد به مهمانان به روی صحنه رفت. مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان زنجان با بیان اینکه اقدامات مربوط به این جشنواره از ۱۷ آبان ماه آغاز شد که جمیع اوری آثار در این مدت کم، کار سختی بود و این اقدامات به همت دبیر اجرایی جشنواره انجام شد. اظهار کرد: اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان در ایامی که فرهنگسرا به دلیل شیوع ویروس کرونا تعطیل بود، از فرصت استفاده و با تعمیرات اساسی و آماده کردن فضا تلاش کرد تا محیط دانشبینی را برای هنرمندان ایجاد کند و بدون تردد هنرمندان به ویژه هنر نمایش، روح و جان مایه این فضای هنری هستند و بدون حضور شما این مکان دلگیر بود. محمدریغ احمدخانی با اشاره به فعالیت هنرمندان استان و کسب تندیس هبیت منتقدان تئاتر عراق توسط ساسان قجر، موفقیت‌های محمود نظرعلیان در جشنواره‌های کینا، آمریکا و لهستان برای بازیگری، افتخار آفرینی محمدمولی فروتن به خاطر کسب مقام بهترین بازیگر مرد در جشنواره اسکرین پاور افروود، هنر هیچ‌گاه ابرازی برای نقشن و گذراندن وقت نبوده است. تاریخ هنر گواهی می‌دهد که هنرمندان بزرگ و متعهد همواره در تقابل بین خیر و شر حضور موثری داشته و امروز نیز انتظار داریم هنرمندان در مقابل مسائل جامعه بی‌تفاوت نبوده و موضع‌گیری‌های اصولی و مبتنی بر خیر عمومی را انتخاب کنند. این مسئول با بیان اینکه هنر نمایش به دلیل داشتن خلاقیت، آفرینندگی و مشارکت جمعی موقعیت ممتازی در بین هنرها داشته و از اهمیت زیادی برخوردار است، بنابراین می‌توان از این ظرفیت برای ایجاد تغییرات در جامعه استفاده کرد. تصریح کرد: زبان هنر زیباترین و گیراترین زبان است و از هنر به ویژه هنر نمایش می‌توان به عنوان درجه‌ای برای کاستن آسیب‌های اجتماعی، فقر، تقویت بنیان‌های جامعه همچون خانواده و ارتقای همبستگی ملی استفاده کرد. در ادامه برنامه گروه موسیقی دف نوازان طرب به سرپرستی محمدحسین اسدالهی به اجرای برنامه پرداختند. پس از این اجرا، دکتر آشنا مدیر کل هنرهای نمایش به روی صحنه رفت. قادر آشنا صحبت‌های خود را اینگونه آغاز نمود: سیاست ما در سال جاری پیگیری بازگشایی سالن‌های نمایش و حمایت از هنرمندان استانی است. وی با بیان اینکه تئاتر ضعف‌ها و مشکلاتی دارد، اظهار داشت: علت این ضعف آن است که فرهنگ و هنر در کشور در اولویت نیست و این موضوع در بودجه ریزی، سیاست‌گذاری قابل مشاهده است که برای ما نگران کننده است. آشنا با بیان اینکه بودجه فرهنگ و هنر و به طریق اولی بودجه تئاتر کم است، گفت: زیرساخت‌ها، ابزار و امکانات ما متناسب با ظرفیت‌ها و تعداد هنرمندان نیست. وی خاطر نشان کرد: اگر فرهنگ و هنر در کشور در اولویت نیست، این به این معنا نیست که بی‌اهمیت است. مدیر کل اداره هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با بیان اینکه تئاتر را وارد سبد خوار نکرده ایم، گفت: مخاطب تئاتر در کشور کم است و لازم است مخاطب عام را به سمت تئاتر بکشانیم. آشنا تصریح کرد: اگر بپاییم بر اساس تاریخچه، هویت ایرانی اسلامی، چارچوب‌های خردمان و معضلاتی که می‌بینیم تئاتر تولید کنیم حتماً این هنر وارد سبد خوار می‌شود. وی با بیان اینکه امروز هنر تئاتر در همه جای کشور جاری و زنده است، افزود: این نشان دهنده آن است که به تئاتر به عنوان یک فرصت نگاه می‌شود. آشنا با بیان اینکه در شهر تهران شبانه حدود ۱۲۰ اجرای تئاتر داریم، افزود: این امر نشان دهنده توجه به این هنر است. مدیر کل اداره هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی گفت: امروز سیاست ما این است که هر تعداد نمایشنامه که مبتنی بر جغرافیا، مرز و بوم، مشاغل، مفاخر، شهدا و کلا همه آثاری که در چارچوب اداره هنرهای نمایشی باشد، از آنها در جاب و تولید آثار نمایشی حمایت می‌کنیم. بعد از سخنرانی دکتر آشنا گروه نمایشی پویک نمایش «تکم ایوینی» به کارگردانی حمیدرضا قزلباش را به روی صحنه برد. این نمایش در بیستمین جشنواره آئینی سنتی اجرا داشته است. ۵۶ در ادامه برنامه به پاس یک عمر فعالیت مشمر نمر در عرصه هنرهای نمایشی از تنی چند از پیش‌کسوتان هنرهای نمایشی استان تقدیر شد. در ادامه برنامه کلیپ مربوط به جشنواره بخش گردید. پس از آن هوشنگ هیهانوند عضو هیات داوران به روی صحنه رفت و نکاتی چند را در خصوص برگزاری جشنواره را گوشزد کرد. در پایان هم محسن سراجی داور دیگر این جشنواره آرا هیات داوران را قرائت و از برگزیدگان تجلیل شد.

حمایت خانه تئاتر از خانه موسیقی در موضوع «ورود ساز»

کائنات خانه تئاتر در حمایت از سخنان اخیر رییس هیات مدیره خانه موسیقی درباره ورود ساز بیانیه داد. به تازگی داریوش پیرنیاکان، رییس هیات مدیره خانه موسیقی واکنش شدیدی نسبت به سخنان یکی از نمایندگان مجلس که خواستار ممنوعیت ورود ساز به کشور شده بود، نشان داد و خانه تئاتر نیز با انتشار بیانیه ای، از هنرمندان موسیقی حمایت کرد. بخش هایی از این بیانیه بدین شرح است:

”هر دم از این باغ بری می رسد...“

روزگار غریبی است نازنین گویی قرار نیست در این ملک برای لحظه ای آرامش داشته باشیم. برای پیش پا افتاده ترین حقوق انسانی و حیاتی مان باید تا حد مرگ با زمین بجنگیم، با آسمان بجنگیم، با گذشتگان بجنگیم، با آیندگان بجنگیم، با خویشن بجنگیم، با بیگانگان بجنگیم، با دوستان بجنگیم، با مسئولان بجنگیم... چه قدر جنگ؟ کمی هم صلح... آقایان و خانم های مجلس نشین، لطفاً صلح پیشه کنید! مردمان این مملکت، محکومان تاریخ نیستند، آنان خان و مان شما هستند، آنان به درست یا اشتباه شما را انتخاب کرده تا به آسایش و رفاهشان فکر کنید؛ نه این که با سخنان بی هوته و ناثواب، خرده آرامشی اگر دارند را بر هم بزنید... تئاتر و هنر نمایش، موسیقی رانه یکی از ارکان خود، که آن را قلب و وجود خود می داند. ما هنرمندان تئاتر هم چون گذشته با موسیقی زندگی می کنیم، به دنبال سازهای موسیقی خواهیم بود، و هم چون هنرمندان بزرگ عرصه ی موسیقی، سینما، نقاشی، مجسمه سازی، معماری، هنرهای تجسمی، و بزرگان ادب و شعر و داستان نه تنها از خانه و کاشانه ی خویش نخواهیم رفت... خانه ی تئاتر، ضمن تأیید سخنان به حق رئیس محترم هیأت مدیره ی خانه ی موسیقی، و اعلام موضع این خانه ی بزرگ و شریف، اعتراض خود را از سخنان نماینده ی مجلس شورای اسلامی اعلام کرده و در کنار فرهیختگان و اهالی خانه ی موسیقی از وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی می خواهد که به این اظهار نظرهای تفرقه افکن که باعث تشویش اذهان عمومی می گردد واکنش روشن و صریح داشته باشند.

خانه ی تئاتر - آذرماه ۱۴۰۰

گفتنی است، به تازگی یکی از نمایندگان مجلس خواستار ممنوعیت ورود ساز به کشور شده بود و داریوش پیرنیاکان نیز در واکنش به او عنوان کرد نمی شود هر کس از راه برسد، به مردم بگوید از این کشور بروید... ورود ساز از روی تفنن نیست بلکه برای اعتلای روحیه مردم است.